

sænket mere end nødvendigt. At det bliver sænket, anser jeg nemlig for givet. Inden jeg forlader dette Punkt, føler jeg Trang til at udtale en Tak til den højt-ærede Formand, fordi han har været saa velvillig at tillade os at tale saa vidtløftigt om et Spørgsmaal, der maaske ligger lidt langt uden for, hvad der henhører til Finanslovens 1ste Behandling.

Den ærede Minister imødegik mig dernæst med Hensyn til Cirkulæret angaaende Menighedsraadene, et Cirkulære, der allerede af den Grund interesserer mig, at jeg selv sidder i en Valgbestyrrelse angaaende denne Sag. Dette at vække offentlig Forargelse osv. er kommet ind paa Foranledning af Højre i foregaaende Samling, sagde den ærede Minister. Jeg glæder mig derved, det bør virkelig være saaledes, at en Mand, der vækker vitterlig Forargelse ved sit Levned, ikke bør have Adgang til at stemme, og det er Ministeren vel ogsaa enig i. Nu siger han, at i § 4 staar der forskellige Bestemmelser om, hvad der fordres, og i § 5 staar, at i Ansøgningen skal oplyses, at disse Fordringer ere opfyldte, men der staar ikke, at noget Punkt skal oplyses ved Hjælp af to Vitterlighedsvidner, og naar Ministeren i sin Formular nøjes med, at Punkt A. kan oplyses ved Udtalelser af den paagældende Vælger selv, kunde det samme vel ogsaa ske for Punkt B.s Vedkommende, i Særdeleshed da Listerne skulle ligge fremme for Befolkningen i 14 Dage. Nu siger den ærede Minister, at han har stillet alt med Hensyn til disse Vitterlighedsvidner frit, om vedkommende vil benytte det eller ikke, bliver hans Sag, men andet Steds har han sagt, at Valgbestyrrelsen har Ret til at fordrø Spørgsmaalet oplyst. Det er lidt underligt, at man vil sige, at den ene Part stilles frit med Hensyn til Spørgsmaalet, naar den anden har Ret til at fordrø, at Beviset føres. Imidlertid er denne Sag jo nu tilendebragt, vi ere ude over disse Valg, det er en midlertidig Foranstaltning, og der er ingen Grund for os til at fordybe os yderligere deri.

Maa jeg saa, inden jeg slutter, tillade mig at henvende mig til den ærede Konseilspræsident. Den ærede Konseilspræsident holdt en stor Tale forleden Dag, som paa mange Punkter har i høj Grad forbauset mig, navnlig synes jeg, at det juridiske Fundament i den første Del af Talen er noget svagt. Jeg skal ikke opholde mig ved, at den ærede Minister fremdrog et Faktum, jeg har berettet her i Salen, og sammenstillede det med noget andet, da

Ministeren selv udtalte, at disse to Ting ikke have noget som helst med hinanden at gøre. Men hele Indledningen, antager jeg, var henvendt blandt andet til mig, idet den angik en ny Ordning af Valgkredsene. Jeg har udtalt, at det vilde være heldigt at komme til en Ordning, hvorved det gennemsnitlige Indbyggerantal i Kredsen var 20- eller 25,000. Nu siger den ærede Konseilspræsident, at naar man mener, det kunde være ønskeligt at foretage en saadan Omordning, tror han, man gaar meget for vidt, og at man befinder sig paa usikker Grund, og han tilføjede umiddelbart efter, at han ikke tror, der er saa stor Ulighed ved den nuværende Valgkredsordning mellem Landets forskellige Kredse. Dette forstaar jeg virkelig ikke. Hvis den ærede Konseilspræsident havde det ærede Medlem for Ribe (Busk) foran sig og saa havde oplyst, at der er 11,000 Indbyggere i en Kreds og over 50,000 i en anden Kreds, vilde det ærede Medlem for Ribe have sagt: At 50 er mere end 11 behøve vi skam ikke at have en Professor til at fortælle os. Dette siger jeg af flere Grunde ikke, saa meget mere, som den ærede Konseilspræsident egentlig siger det modsatte, nemlig at 50 og 11 er lige meget og at 50 og 11 omtrent kunde være 16, idet der i Grundlovens § 32 staar, at Antallet af Folketingets Medlemmer skal være efter Forholdet af 1 til omtrent 16,000 Indvaanere. Hele denne Paragraf synes den ærede Konseilspræsident i sin Udvikling at have glemt eller er gaaet uden om. Han siger, hvad jeg for øvrigt er ganske enig med ham i, at det neppe vil tjene til Landets Gavn at forøge Folketingets Medlemmer. Han siger, at Kvaliteten af dem, der komme ind, neppe vil forøges. Jeg skal ikke modsig ham deri. Jeg er enig i, at det ikke er heldigt at forøge Medlemsantallet. Men saa siger han, at man ikke bør tabe af Sigte, at Valgkredsens Størrelse fornuftigvis ikke bør bestemmes efter Indbyggerantallet, men efter Antallet af Vælgere, han tilføjer, at efter al Rimelighed og Fornuft bør det være saaledes, naar man skrider til en almindelig Omordning af Valgkredsene. Jeg skal sige, at hvis den ærede Konseilspræsident vil skride til en Omordning i Strid med Grundlovens § 32, tror jeg, det er fornuftigt ikke at gaa dertil. Det ærede Medlem for Ribe (Busk), som altid er i mine Tanker, sagde forleden Dag, ikke over for mig, men over for det „gamle Højre“, at et Parti bør virkelig først og fremmest holde de Love, der